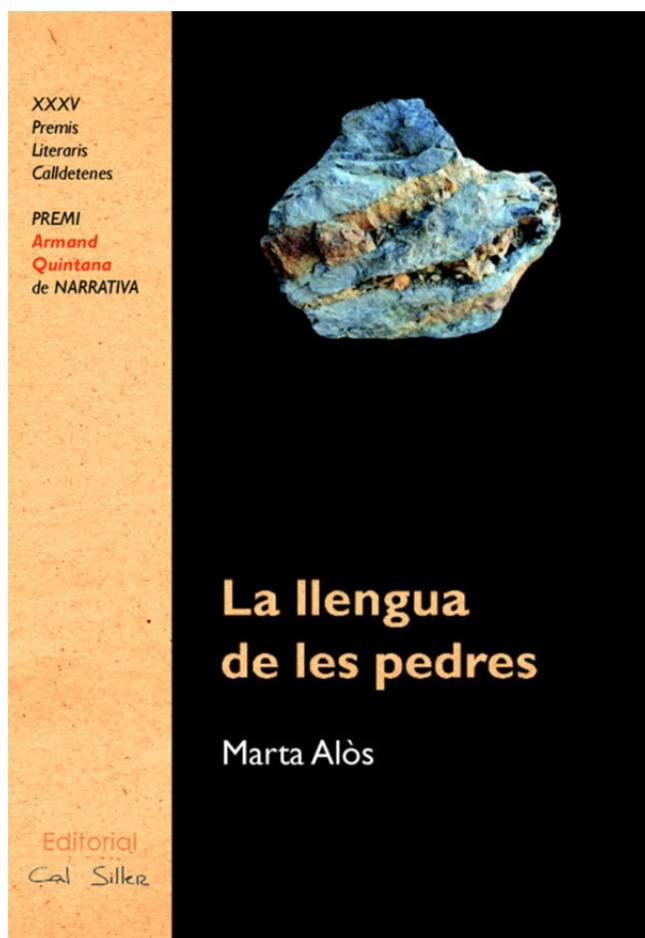

La llengua de les pedres, de Marta Alòs

Aquest llibre us descobrirà com darrere de cada pedra que hom es va trobant pel camí hi ha una història fantàstica per explicar. Relats que són veritables viatges en el temps, com és la pedra cara el mar de la Barcelona de 1714, passant per les pedres del bombardeig de Lleida de 1937. Pedres que us faran visitar indrets inabastables com el desert de Mauritània o el paisatge de l'illa de Lanzarote. Pedres que, com el relat del camp de concentració de Mathausen, us explicaran tragèdies que el món intenta oblidar.

La llengua de les pedres ha estat presentat a Els Matins de TV3 i a L'Oracle de Catalunya Ràdio, també ha sigut contraportada del diari El Segre.

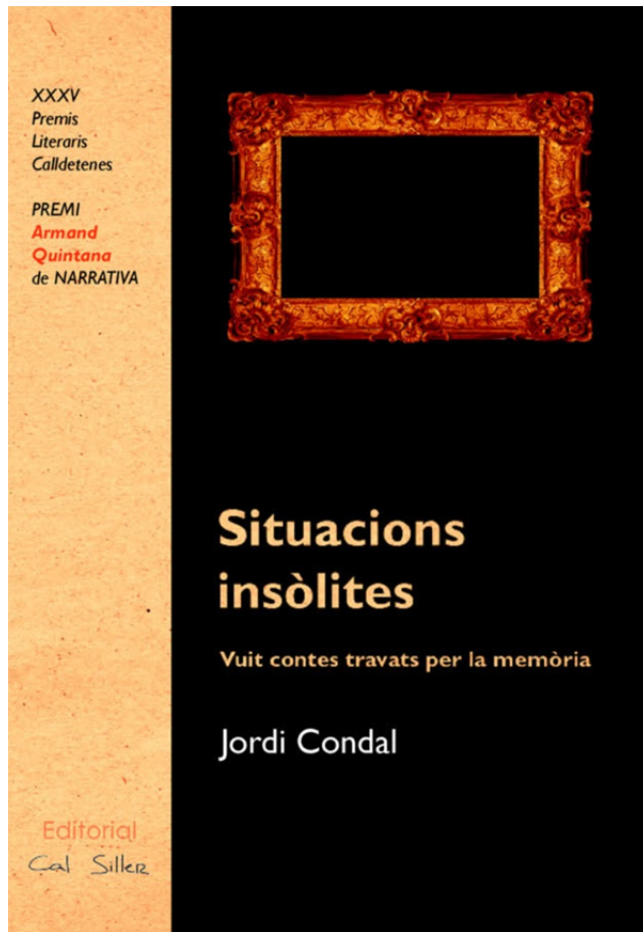

Marta Alòs és escriptora per vocació i té publicats diversos llibres de narrativa. Habitualment és tertuliana a *Els Matins* de TV3 i a *L'oracle* de Catalunya Ràdio, també és articulista del diari *Segre* i de la premsa digital *E-Notícies* i *Nació Digital*.

Entre les publicacions destaquen: *Per un pecat d'amor* (Ed. Ribera-Rius, 1995), *La mà al melic* (Pagès Editors, 1997), *Els ulls de l'ametller* (Pagès Editors, 1999), *Quartet Ponentí* (Pagès Editors, 2000), *Físic i Polític* (Pagès Editors, 2001), *Cartes a la meva mare* (Pagès Editors, 2003), *El dia que vaig oblidar el meu nom* (Pagès Editors, 2005) i *Històries de l'AVE* (DeParís Edicions, 2010). D'altra banda, és coautora del llibre *Entre imams i capellans* (Pagès Editors, 2007) i també ha participat en els llibres *Pobles perduts* i *Els pobles oblidats* (Edicions Sidillà, 2011 i 2014 respectivament).

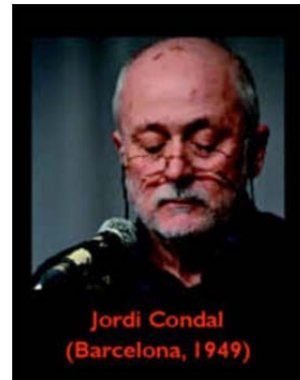
Va guanyar el Premi Vent de Port de l'any 2000, amb l'obra *Sol d'hivern* (Proa Edicions), i el Premi Narrativa de Dones de Castelló de l'any 2002, amb l'obra *L'ombra de la força* (publicat per l'Ajuntament de Castelló).

Situacions insòlites. Vuit contes travats a la memòria., de Jordi Condal

Vuit contes (nou, si comptem el pròleg) on els personatges perden la memòria i obliden alguna cosa essencial. En tots els contes hi surt també un objecte artístic, un quadre o una escultura, que juga un paper secundari, però no menyspreable.

Amb un estil detallista, gairebé de novel·la policíaca, se'ns aproxima al punt de vista dels protagonistes d'unes situacions que, tot i ser perfectament reals, no deixen de resultar grotesques.

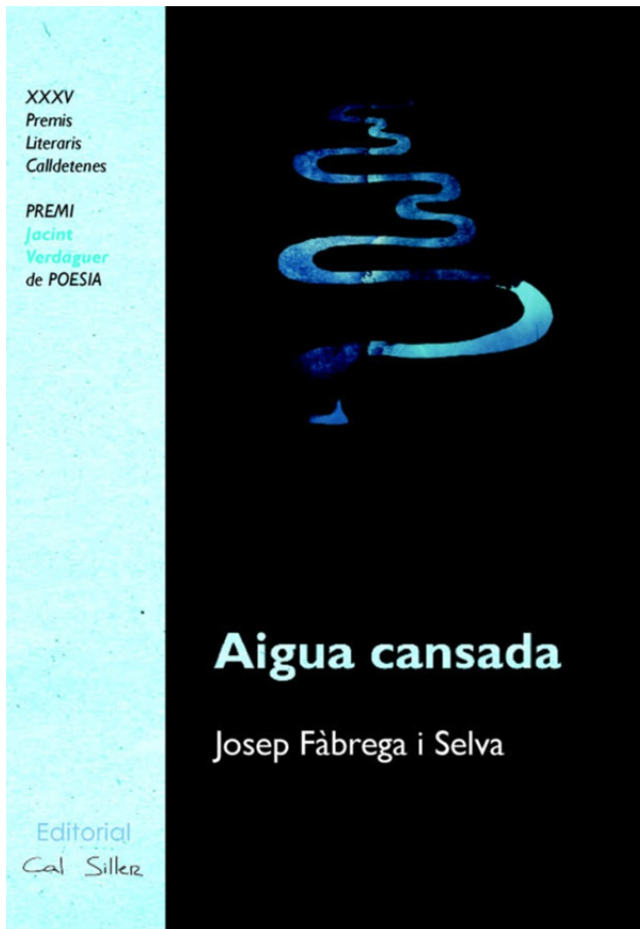

Jordi Condal ha publicat dos reculls de narrativa: *Els germans Pinçons* i *Geometria d'un conte*; tres de poesia: *Immòbil moviment*, *Híbrid* (amb Montserrat Costas) i *Un poble mut* (amb Kippelboy), i una obra de teatre: *El límit de la fugida*.

El 1977 publicà el primer conte a *Ajoblanco* i realitzà el curt *30 hores de música a Nou Barris*. Ha guanyat diversos premis: el 1986 el Víctor Català de contes; el 1988 l'Eduard Rifa de guions radiofònics; el 1995 el de poesia Divendres Culturals de Cerdanyola; el 1999 el Vila de Martorell de Poesia, i el 2010 el premi Recull de Blanes de teatre.

Ha participat a *20 años no es nada*, pel·lícula de Joaquim Jordà, i ha publicat assaig a *Literatures* i a *PèlCAPELL*. També ha participat a *Pantalla Global* amb clips exposats al CCCB, a Bilbao i a Monterey. Des de 2004 és director artístic del cicle Còdols de poesia amb més de 50 clips penjats a Youtube, i ha estat coorganitzador de les dues primeres edicions de la Trobada d'Organitzadors de Festivals Literaris a Vic.

Aigua Cansada, de Josep Fàbrega i Selva

Josep Fàbrega i Selva és bagenc de naixement i de residència, ha viscut a Artés, Manresa i ara a Calders. Des de setembre de 2007, i després de conviure 40 anys prou satisfactòriament amb alumnes, pares, companys i Administració, és mestre jubilat.

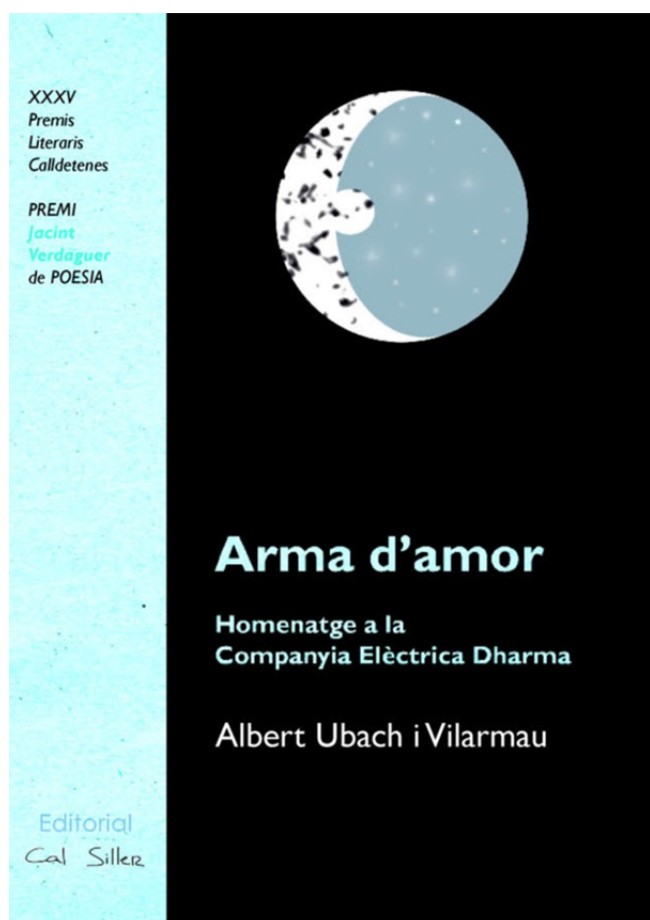
Té publicat un llibre de sonets *Postals de Calders. Camins d'hivern* premi Mn. Narcís Sagner (2007) de Vallgorguina; *Sis dies d'agost* premi Jordi Pàmies (2009) de Guissona; *D'aquí estant (no) es veu el mar* premi Goleta i Bergantí (2009) del Masnou; *Bages* premi Lacetània (2009) de Manresa; *Parlo d'Aloma* premi Marià Manent (2009) de Premià de Dalt; *Ingènuament protocol·lari* premi Joan Llacuna (2010) d'Igualada; *Natana* premi Miquel Martí i Pol (2010) de Roda de Ter; *L'altra veu* premi de poesia de Lloseta (2011); *Les hores vives* premi Ciutat d'Alcoi (2012); *El mar dels altres* premi Alella a Maria Oleart (2012); *Guanya la dama* premi Betúlia (2013) –memorial Carme Guasch – de Badalona; *I la llum es va fer* premi Alella a Maria Oleart (2013) i *Perquè fossis més meu* premi Josep Fàbregas i Capell (2014) de la vila de Sallent.

Dos protagonistes es fan vius en cada estrofa i amaren el poemari: pluja i nit. La Nit i la Pluja en dicten les paraules i no saben escolar-se pels viarans d'un espai amb data de caducitat. Algun pecat indefinit i llunyà afeixuga els records en un hivern inexorable que va engolint l'autor mentre ell dubte de la vida que no està segur d'haver viscut. [...]

L'obra representa una manera de fer en la mateixa línia dels darrers poemaris de Josep Fàbrega, un mestre en el domini de la llengua que s'escarrassa per mostrar-nos-la veritablement genuïna, com aquella que, segons diu ell mateix, li van péixer els pares. I això s'agraeix, encara més avui, quan la renúncia a l'autenticitat ens colpeja des de tots els mitjans.

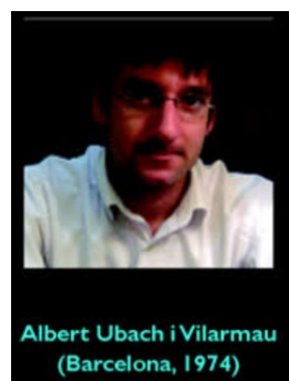
“Penso que els qui escrivim hem de mirar de ser modèlics en l'ús de la llengua: d'aquí ve que m'escarrasso a mantenir viu aquell català, avui ja desnonat que em van péixer els pares.”

Arma d'amor. Homenatge a la Companyia Elèctrica Dharma., d'Albert Ubach i Vilarmau

Arma d'amor és un homenatge que l'autor ret a la històrica formació musical catalana. Un recull de poemes on cada disc de la Dharma dona títol a un poema i on dins de cada poema hom i pot trobar, camuflades, cadascuna de les cançons que en formen part. A partir de la discografia de la Dharma, Ubach desgrana el seu univers intern més íntim in el duel entre l'amor i la mort configuren la seva principal art poètica. Perquè, *Arma d'amor* és, fonamentalment, un llibre d'amor: de l'amor a unes arrels on poua el dring vivent d'una identitat sonora que ens defineix; de l'amor que brolla de la llum pregona de l'ànima del nostre ésser. Però, sobretot, de l'amor immortal que sobreviu sempre al dol per la mort física de l'amor.

Un llibre d'homenatge que arriba l'any en què la Dharma torna als escenaris per commemorar el 40 aniversari de la publicació del seu primer disc *Diumenge* i per recordar les figures d'Esteve i Josep Fortuny.

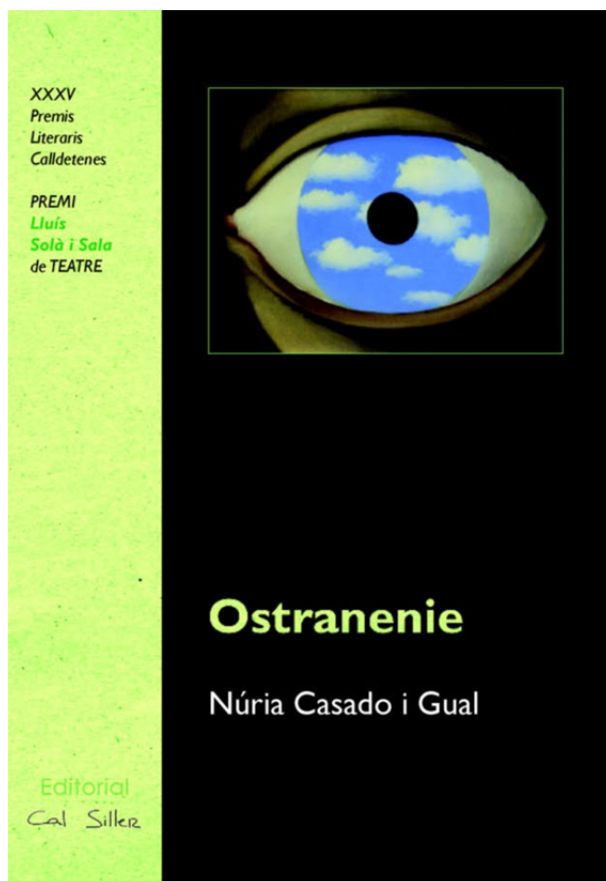

Albert Ubach ha estudiat Dret a la Universitat Oberta de Catalunya i actualment amplia la seva formació jurídica a la facultat de Dret de la Universitat d'Andorra.

És autor, entre d'altres obres, de la *Missa pro Carnavale Mortís*, formada per diversos volums. L'any 2000 obté el premi Octavio Paz de poesia amb el segon volum *Kyrie*, publicat per editorial Columna el 2001 amb pròleg de Pere Gimferrer. L'any 2000 publica el text *Fuga del presente* fet per encàrrec per al catàleg de l'exposició a Panamà del pintor Hugo Bustamante. Al mateix any queda finalista al premi Miquel de Palol de poesia amb *Missa pro Carnavale Mortís- III Graduale*. El 2013 guanya el XV premi Vila de Lloseta de poesia amb *Missa pro Carnavale Mortís - I Introitus* publicat pel l'editorial Moll. L'any 2014 és guardonat amb el XXXV Premi de Poesia Jacint Verdaguer convocat per l'Ajuntament de Calldetenes amb aquest llibre.

A part de l'obra *Missa pro Carnavale Mortís*, Ubach és autor d'altres obres que per ara resten inèdites.

Ostranenie, de Núria Casado i Gual

Núria Casado és professora del departament d'Anglès i Lingüística de la Universitat de Lleida, on imparteix classes de teatre i literatura en anglès i dedica la seva tasca investigadora a les literatures contemporànies en aquesta llengua.

La seva vocació artística com a actriu i dramaturga s'ha desenvolupat paral·lelament a la seva carrera acadèmica, principalment com a cofundadora de la companyia Nurosfera des de 2004. Ha dirigit diversos espectacles de teatre a la UdL i, des de 2011, dirigeix tallers escènics amb alumnes de teatre d'Estudis Anglesos, pels quals ha escrit i muntat espectacles basats en textos primordialment shakespearians. És també autora de diverses obres de teatre originals, de les quals han estat publicades: *MusiCat peça sobre la història de Catalunya per a cinc músics i una actriu*, produïda per L'Intèrpret entre 2007 i 2009 i publicada per Pagès Editors al 2009; *Estimada Sarah*, guanyadora del premi Les Talúries 2010 al millor text teatral i publicada per l'Institut d'Estudis Ilerdencs el 2010; *El Projecte Dànu*, publicada per Voliana Edicions el 2013 i representada per Nurosfera entre 2013 i 2014; i *La Comèdia dels Quatre Quadres*, guardonada amb el premi de teatre Pepe Alba 2014 de la ciutat de Sagunt i publicada per Onada Edicions el 2015. *Ostranenie*, guardonada amb el Premi de Teatre Lluís Solà i Sala 2014, és la peça central de *La Triologia de la Màscara*, començada per *Estimada Sarah* i clausurada amb la *Comèdia dels Quatre Quadres*, i *El Projecte Dànu* podria considerar-se'n l'epíleg.

Ostranenie és una peça-puzzle defensada per dos personatges, un home i una dona, i estructurada en quatre actes que avancen en un arriscat i poètic *mise-en-abîme*. L'obra ens posa constantment entre les cordes enmig d'una peculiar atmosfera metateatral carregada de tensió dramàtica, coberta d'una fina ironia i sostinguda per diversos clímax de bellesa escènica i patetisme tan tràgic com paròdic.

Un còctel hipnòtic i explosiu orquestrat en espiral pels amants de la literatura, el teatre, la dansa i la música; i escrit pels qui se senten atrets pels enigmes, tan petits com grans, de la bella i estranya condició humana –ja siguin els curiosos misteris d'un thriller psicològic o les preguntes insondables sobre qui som, en realitat, i què anhelem–.